Lietas Nr. 11096056813
Lietas arhīva Nr. K28-0101-14/9

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā 2014.gada 17.martā

Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesa

tiesnesis J. Stūrmanis,

piedaloties prokuroram S. Aleksejevam,

izskatīja atklātā tiesas sēdē krimināllietu /pers. A/,personas kods /personas kods/, apsūdzībā pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas. Tiesa

konstatēja:

/pers. A/ izdarīja piesavināšanos nelielā apmērā, proti, 2013.gada 15.martā ap pulksten 17:00, atrodoties blakus mājai Nr. /adrese/, ar mērķi izdarīt piesavināšanos nelielā apmērā, ar ieganstu it kā piezvanīt, palūdza nepilngadīgajam (turpmāk tekstā - n/g) /pers. C/ atļaut piezvanīt no viņa aizbildņa /pers. B/ piederošā mobilā telefona "Samsung Monte GTS 5620" Ls 55 vērtībā, kurā korpusā atradās SIM-karte ,,Zelta zivtiņa" Ls 3 vērtībā. N/g /pers. C/ kurā faktiskā lietošanā un valdījumā atradās minētais mobilais telefons, atļāva /pers. A/ piezvanīt no minētā mobilā telefona un iedeva /pers. A/ minēto mobilo telefonu, tādā veidā n/g /pers. C/ uzticēja viņa aizbildnim /pers. B/ piederošo mantu /pers. A/. Pēc tam, /pers. A/ paņēma minēto mobilo telefonu rokās, sāka runāt pa mobilo telefonu un neko nepaskaidrojot aizgāja no noziedzīga nodarījuma izdarīšanas vietas ar minēto mobilo telefonu. Tādā veidā /pers. A/ prettiesiski ieguva, tas ir piesavinājās n/g /pers. C/ aizbildnim -/pers. B/ piederošu mantu un nodarīja viņam mantisko kaitējumu par kopējo summu 58 Ls, bet n/g /pers. C/ tika nodarīts morāls kaitējums - morāls aizskārums, jo viņš pārdzīvoja tādu viņa personīgā lietošanā esošā mobilā telefona pretlikumīgu izņemšanu no viņa faktiskās lietošanas un valdījuma. /pers. A/ minēto mobilo telefonu "Samsung Monte GTS 5620" pārdeva viņam nepazīstamam vīrietim par 35 Ls.

Tādējādi /pers.A/prettiesiski ieguva, tas ir, piesavinājās n/g /pers. C/ aizbildnim /pers. B/ piederošu mantu Ls 58 vērtībā, tas ir izdarīja piesavināšanos nelielā apmērā.

Ar savām darbībām /pers. A/ izdarīja noziedzīgo nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā.

Tiesas sēdē apsūdzētais /pers. A/ atzina sevi par vainīgu inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un nožēloja izdarīto. Tiesas sēdes laikā apsūdzētais uzturēja lūgumu neizdarīt pierādījumu pārbaudi.

Tiesa, izskaidrojot procesa dalībniekiem pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas procesuālo būtību un sekas, nolēma, ka saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.pantu, nav nepieciešams veikt pierādījumu pārbaudi daļā par apsūdzētā vainu, jo tai pēc krimināllietas materiālu pārbaudes nav šaubu par apsūdzētā vainu.

Tiesa atzīst par pierādītu, ka /pers. A/ izdarīja piesavināšanos nelielā apmērā un viņa darbības kvalificētas pareizi pēc Krimināllikuma 180. panta pirmās daļas.

Saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta otrās daļas prasībām, nosakot soda veidu apsūdzētajam, tiesa ņem vērā izdarīto noziedzīgo nodarījumu raksturu un radīto kaitējumu, kā arī vainīgā personību.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta trešo daļu (2012.gada 13.decembra likuma redakcijā, kas stājās spēkā no 2013.gada 1.aprīļa) apsūdzētais ir izdarījis mazāk smagu noziegumu.

Tiesa, pārbaudot apsūdzētā /pers. A/ personību raksturojošās ziņas, konstatēja, ka viņa personas kods /personas kods/, dzimis /datums/, Rīgā, LR pilsonis, neprecējies, nestrādā, dzīvesvieta : /adrese A/, agrāk sodīts:

l) 2009.gada 3.februārī Rīgas Autotransporta prokuratūra Prokurora priekšraksts par sodu pēc KL 262.p.2.d. sods - piespiedu darbs 100 stundas, papildsods: tiesību ierobežošana - transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšana uz l.g. 6.mēn.(sodāmība nav dzēsta).

2012.gada 13.decembra likuma redakcijā, kas stājās spēkā ar 2013. gada 1. aprīli, Krimināllikuma 180. panta pirmās daļas sankcija

paredz brīvības atņemšanu uz laiku līdz vienam gadam vai ar īslaicīgu brīvības atņemšanu, vai ar piespiedu darbu, vai ar naudas sodu.

Krimināllikuma 46.panta ceturtā daļa paredz, ka brīvības atņemšanas sodu par kriminālpārkāpumu un mazāk smagu noziegumu piemēro, ja soda mērķis nav sasniedzams, nosakot kādu no attiecīgā panta sankcijā paredzētajiem vieglāka soda veidiem.

No Krimināllikuma 35.panta izriet, ka soda mērķis ir aizsargāt sabiedrības drošību, sodīt vainīgo personu un atturēt viņu no jaunu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas un šī mērķa sasniegšanai sodam ir jābūt taisnīgam – atbilstošam nodarījuma smagumam un vainīgā personībai.

Ņemot vērā, ka apsūdzētais ir izdarījis mazāk smagu noziegumu, par apsūdzētā personību iegūtās ziņas, tiesa atzīst, ka soda mērķis ir sasniedzams, apsūdzētajam nosakot sodu brīvības atņemšanas veidā, jo 2009. gada 3. februāra prokurora priekšraksts par sodu, kurā noteikti piespiedu darbi 2010. gada 28. aprīlī aizstāts ar arestu uz 23 dienām, jo /pers. A/ izvairījās no piespiedu darba soda izpildes.

Saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta trešās daļas prasībām, nosakot soda mēru apsūdzētajam, tiesa ņem vērā atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu, tiesa atzīst par apsūdzētā atbildību mīkstinošu apstākli savas vainas vaļsirdīgu atzīšanu un izdarītā nožēlošanu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.pantu par apsūdzētā atbildību pastiprinošu apstākli tiesa atzīst to, ka noziedzīgais nodarījums veido noziedzīgo nodarījumu recidīvu.

Ievērojot to, ka apsūdzētajam ir atzīts viens atbildību mīkstinošs un viens atbildību pastiprinošs apstāklis, apsūdzētajam ir nosakāms brīvības atņemšanas sods, kas ir pietuvināts soda mēra minimālajam apmēram.

Cietušais lietā pieteicis kaitējuma kompensāciju Ls 58 apmērā, kuru tiesa uzskata par apmierināmu, arī apsūdzētais tiesas sēdē to atzina.

Apsūdzētajam kriminālprocesā piemērots drošības līdzeklis, apcietinājums.

Pamatojoties uz minēto un saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 240., 499.pantu, 511.pantu, 512.pantu, 520.pantu, tiesa

n o s p r i e d a:

/pers. A/,personas kods /personas kods/, atzīt par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā, un sodīt ar brīvības atņemšanu uz 2 (diviem) mēnešiem.

Soda izciešanu skaitīt no 2014. gada 17. marta.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52. panta piekto daļu, soda izciešanā /pers. A/,personas kods /personas kods/, ieskaitīt iepriekšējā apcietinājumā pavadīto laiku 2013. gada 25. marts (viena diena) un no 2014. gada 13. februāra līdz 2014. gada 17. martam.

Piedzīt no/pers. A/,personas kods /personas kods/,par labu cietušajam /pers. B/, personas kods /personas kods/, mantiskā kaitējuma kompensāciju Ls 58 (piecdesmit astoņi lati), jeb EUR 82,52 (astoņdesmit divi *euro,* 52 centi) apmērā.

/pers. A/,personas kods /personas kods/, piemēroto drošības līdzekli, apcietinājums, pēc sprieduma stāšanās likumīgā spēkā, atcelt.

Spriedumu var pārsūdzēt 10 (desmit) dienu laikā apelācijas kārtībā Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģijai tikai daļā par tiesas piespriesto sodu, kompensāciju, vai sakarā ar pieļautajiem procesa pārkāpumiem, sūdzību vai protestu iesniedzot Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesā.

Pilns spriedums pieejams no 2014.gada 17.marta.

Tiesnesis: J. Stūrmanis